

پیام پنج
مسیح ساکن در درون

خواندن متون مقدس: رومیان ۸: ۹-۱۱، ۲۸-۲۹

۱. رومیان ۸ را می توان تمرکز تمامی کتاب مقدس و مرکز عالم در نظر گرفت. از این رو، اگر رومیان ۸ را تجربه می کنیم، در مرکز عالم هستیم.
۲. رومیان ۸ یک باب آموزه ای نیست، بلکه یک باب تجربی است. آن نه درباره آموزه تثلیث بلکه درباره تثلیث در تجربه زندگی مسیحی می گوید.
۳. رومیان ۸ آشکار می کند که خدای سه یکتای فرایند شده به عنوان قانون روح حیات، حیات الهی را به ایمانداران برای زیستن آنها می دهد - آ.آ. ۲، ۶، ۱۰-۱۱، ۲۶-۲۹.
۴. رومیان ۸ راجع به روح حیات بخش شامل تمام به عنوان تکمیل نهایی خدای سه یکتاست؛ این روح، ما را در حیات، طبیعت و ابراز دقیقاً مثل مسیح خواهد ساخت؛ این رومیان ۸ است.
۵. «شما در جسم نیستید بلکه در روح، هرگاه روح خدا در شما ساکن باشد» - آ.آ. ۹:
آ. این باب برای ما فاش می کند که چگونه خدای سه یکتا - پدر (آ.آ. ۱۵)، پسر (آ.آ. ۳، ۲۹، ۳۲)، و روح (آ.آ. ۹، ۱۱، ۱۳-۱۴، ۱۶، ۲۳، ۲۶) - خود را به عنوان حیات (آ.آ. ۲، ۶، ۱۰، ۱۱) در ما، انسانهای سه بخشی - روح، روان، و بدن - توزیع می کند تا ما را پسران خود سازد (آ.آ. ۱۴-۱۵، ۱۹، ۲۳، ۲۹، ۱۷) برای ساخته شدن بدن مسیح (۱۲: ۴-۵).
ب. اگر به روح خدای سه یکتا اجازه دهیم که خانه خود را در ما بسازد، سپس در تجربه مان، در روح بوده و دیگر در جسم نیستیم.
پ. اگر چنین باشیم، خدای سه یکتا به عنوان روح قادر خواهد بود از روح ما گسترش یابد (۸: ۱۰) به روانمان، که توسط ذهن ما نشان داده می شود (آ.آ. ۶)، و او عاقبت حتی به بدن فانی ما حیات خواهد بخشید (آ.آ. ۱۱).
۶. «و هرگاه کسی روح مسیح را ندارد وی از آن او نیست» - آ.آ. ۹:
آ. این نشان می دهد که بودن ما از مسیح بستگی به روح او دارد.
ب. اگر روح مسیح وجود نداشت، یا اگر مسیح روح نبود، هیچ راهی برای ما نمی بود که به او بپیوندیم و از آن او باشیم.
پ. لیکن، مسیح روح است (۲ قرنیتیان ۳: ۱۷)، و او در روح ما است (۲ تیموتائوس ۴: ۲۲) و با ما یک روح است (۱ قرنیتیان ۶: ۱۷).
ت. روح خدا و روح مسیح، دو روح نیستند بلکه یک هستند.
ث. پولس این عناوین را به جای یکدیگر استفاده کرده، نشان می دهد که روح حیات ساکن در درون در آیه ۲ رومیان ۸، روح حیات بخش شامل تمام کل خدای سه یکتاست.
ج. خدا، روح و مسیح همه در آیه ۹ ذکر شده اند.
ج. در ما سه نفر نیست. تنها یک وجود دارد، روح سه یکتای خدای سه یکتا - یوحنا ۴: ۲۴؛ ۲ قرنیتیان ۳: ۱۷؛ رومیان ۸: ۱۱.
۷. «و اگر مسیح در شما است، جسم به سبب گناه مرده است و اما روح، به سبب عدالت، حیات است» - آ.آ. ۱۰:

آ. «مسیح در شما»، نکته بسیار مهم در کتاب رومیان است:

۱. در باب ۳ مسیح بر صلیب، خورش را برای بازخرید ما می ریزد.
۲. در باب ۴ مسیح در رستخیز است.

۳. در باب ۶ ما در مسیح هستیم.
۴. در باب ۸ مسیح، آن روح در ماست.
- ب. قبل از ایمانمان در خداوند، روح ما در درون، مرده بود و بدن ما از بیرون، زنده بود.
- پ. حالا که مسیح را در خود داریم، گرچه بدن ما از بیرون به دلیل گناه مرده است، روح ما در درون به دلیل عدالت، حیات است.
- ت. آمدن مسیح به عنوان حیات در ما وضعیت مرگ آلود بدن ما را افشا می کند.
- ث. در روح ما، مسیح روح به عنوان عدالت است، که منجر به حیات می شود. ولی در جسم ما، شیطان به عنوان گناه است، که منجر به مرگ می شود.
- ج. از طریق سقوط انسان، گناه که مرگ را با خود آورد، وارد بدن انسان شد و باعث شد آن نسبت به امور خدا مرده و ناتوان شود:
۱. اگرچه خدا گناه را در جسم محکوم کرد (آ. ۳)، اما این گناه از بدن سقوط کرده انسان ریشه کن یا نابود نشده است.
۲. از این جهت، بدن ما هنوز مرده است.
- چ. روح در رومیان ۸: ۱۰، روح انسانی تولد تازه یافته است، که در تضاد با بدن انسانی سقوط کرده می باشد.
- ح. اینکه روح به سبب عدالت، حیات است اشاره به روح انسانی ما دارد، نه به روح خدا.
- خ. روح ما نه تنها تولد تازه یافته و زنده ساخته شده، بلکه به حیات تبدیل شده است:
۱. وقتی به مسیح ایمان آوردیم، او به عنوان روح الهی حیات در روحمان آمد و خود را با آن آمیخت.
۲. بدین ترتیب، آن دو روح تبدیل به یک روح شده اند - ۱ قرنیتیان ۶: ۱۷.
- د. در عادل شمرده شدن توسط خدا، ما عدالت را دریافت کرده ایم، که خود خدای سه یکتاست که در وجودمان، در روحمان، وارد می شود - رومیان ۸: ۱۰:
۱. این عدالت به حیات منجر می شود - ۵: ۱۸، ۲۱.
۲. حالا روح ما صرفاً زنده نیست، بلکه حیات است.
۸. «و اگر روح او که عیسی را از مردگان برخیزانید در شما ساکن باشد، او که مسیح را از مردگان برخیزانید، بدنهای فانی شما را نیز زنده خواهد ساخت به روح خود که در شما ساکن است» - ۸: ۱۱:
- آ. در این آیه، ما کل خدای سه یکتا را داریم - «او که مسیح را از مردگان برخیزانید»، «مسیح»، و «روح او که در شما ساکن روح خود که در شما ساکن است».
- ب. مسیح خود را در ایمانداران توزیع می کند، همانطور که با کلمات «بدنهای فانی شما را نیز زنده خواهد ساخت» نشان داده شده است، که نشان می دهد که توزیع نه تنها در مرکز وجود ما رخ می دهد، بلکه به پیرامون، به کل وجود ما نیز می رسد.
- پ. «زنده خواهد ساخت [حیات خواهد بخشید]»، به شفای الهی اشاره ندارد، بلکه به نتیجه اجازه دادن ما به روح خدا که خانه اش را در ما بسازد و تمامی وجود ما را از حیات الهی اشباع کند [اشاره دارد].
- ت. از این راه، او به بدن فانی و در حال مرگ ما حیات خود را می بخشد، نه فقط برای شفا دادن آن، بلکه همچنین برای اینکه آن بتواند برای اجرای اراده او جان بگیرد.